

Advokatrådet

**ADVOKAT
SAMFUNDET**

Skatteministeriet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF.: 33 96 97 98

DATO: 22. august 2024
SAGSNR.: 2024 - 2068
ID NR.: 1029887

lovgivningogoekonomi@skm.dk; mej@skm.dk; do@skm.dk

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af momsloven,
opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love
(sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet), jeres j.nr.
2024- 963.**

Ved e-mail af 1. juli 2024 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

1. I udkastets pkt. 2.5. omtales blandt andet forslaget om at modernisere straffebestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 60, således at der indføres en bødepraksis for overtrædelse af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, i bestemmelsens stk. 2, der svarer til den bødepraksis, der findes i andre lignende bestemmelser inden for skatte- og afgiftsområdet.

Advokatrådet har ingen kommentarer til den foreslåede bødepraksis i skatteforvaltningslovens § 60, stk. 2, idet Advokatrådet er enig i, at rådgivere - herunder advokater - bør straffes, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt medvirker til, at der udbetales omkostningsgodtgørelse i strid med reglerne.

Det giver imidlertid anledning til kommentarer, at Skatteministeriet i udkastets afsnit 2.5.2 beskriver aftaler, som angiveligt er på »no cure - no pay«-vilkår:

"Skatteforvaltningen har i de senere år konstateret tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at en rådgiver og en skatte- eller afgiftspligtig person på forhånd har indgået en art underhåndsaftale om, at den skatte- og afgiftspligtige person kun er forpligtet til at betale et beløb

til rådgiveren svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse, selv om det er en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den skatte- eller afgiftspligtige person reelt hæfter for hele det beløb, der fremgår af den udstedte faktura fra rådgiveren, jf. nærmere nedenfor. Sådanne aftaler, som baserer sig på sagens udfald, betegnes som indgået på »no cure - no pay«-vilkår. (Understreget her)

Retten til omkostningsgodtgørelse er betinget af, at en godtgørelsesberettiget er forpligtet til at betale honoraret til sin rådgiver, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1. Det er således en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den godtgørelsesberettigede reelt hæfter for hele beløbet ifølge den udstedte faktura fra rådgiveren. Hvis rådgiveren har indgået en »no cure - no pay«-aftale med den skatte- eller afgiftspligtige person, og rådgiveren kun opkræver 50 pct. af det beløb, som fremgår af den udstedte faktura, hvilket beløb svarer til omkostningsgodtgørelsen, vil den skatte- eller afgiftspligtige dermed opnå en uberettiget omkostningsgodtgørelse. (Understreget her).

Det er Skatteministeriets vurdering, at indførelsen af en skærpet straffebestemmelse for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse vil have en præventiv virkning over for rådgivere, som ikke efterlever reglerne, eksempelvis med aftaler på »no cure - no pay«-vilkår. Det er af hensyn til ønsket om en præventiv virkning og til ensartethed til andre sager, f.eks. om afgivelse af urigtige oplysninger til brug for en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær, at strafniveauet findes at skulle svare til det generelle sanktionsniveau i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning."

Skatteministeriet sidestiller således en »underhåndsaftale« mellem advokaten (rådgiveren) og klienten om at fakturere fuldt honorar med henblik på uberettiget at opnå adgang til omkostningsgodtgørelse, mens der i virkeligheden reelt kun opkræves 50% af fakturaens pålydende, med en aftale på »no cure - no pay«-vilkår.

Lovforslagets bemærkninger skal endvidere ses i lyset af, at Skatteministeren i Børsen d. 3. juli (s. 8) i anledning af dette udkast til lovforslag blev citeret for at udtale, at

"Noget af det, nogle af firmaerne blandt andet har gjort, er no-cure-no-pay, og det er simpelthen ulovligt."

Denne sidestilling er efter Advokatrådets opfattelse udtryk for en misforståelse og rådet skal således opfordre Skatteministeriet til at ændre formuleringen af bemærkningerne på dette punkt.

Indholdet af den ovenfor beskrevne »underhåndsaftale« er således ikke udtryk for en aftale på »no cure - no pay«-vilkår, sådan som dette udtryk normalt forstås.

Efter den forståelse, hvor udtrykket normalt forstås, består en aftale på »no cure - no pay«-vilkår i, at advokaten – eller andre rådgivere – forpligter sig til kun at modtage salær, såfremt klienten vinder sagen, eller såfremt visse succeskriterier indfries, hvorved advokaten lader sit honorar falde bort, såfremt førnævnte betingelser ikke opfyldes. Advokatsamfundet har i sit responsum af 17. december 2015, sagsnr. 7991 A, præciseret, at der ikke i dansk ret er noget forbud mod, at advokater anvender sådanne »no cure - no pay«-vilkår, så længe salæret – såfremt sagen vindes eller de aftalte succeskriterier indfries – ikke er urimeligt, jf. artikel 54, stk. 1, i de advokatetiske regler, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

I tilknytning hertil bør nævnes, at en aftale på »pactum de quota litis«-vilkår består i, at advokatens honorar udmåles som en bestemt andel af det udbytte, der opnås ved gennemførelse af en sag, så som for eksempel modtagelse af 20 % af en eventuel tilkendt erstatning for at føre en erstatningssag. Sådanne aftaler om resultatbaseret afregning var indtil indførelsen af de nye advokatetiske regler fra 1. september 2022 udtrykkeligt forbudt, mens der nu alene gælder et krav om, at en advokat ikke må indgå aftaler med klienter eller andre om, at advokatens honorar skal fastsættes på en måde, som kan påvirke advokatens uafhængighed under udførelse af hvervet. Ophævelsen af det absolutte forbud mod aftaler på "pactum de quota litis«-vilkår i de dagældende advokatetiske regler var bl.a. en følge af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens rapport "Konkurrence i advokatbranchen fra 14. januar 2021", hvori Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anbefalede at afskaffe forbuddet mod resultatbaserede prisaftaler på nær i straffesager.

Der er således intet odiøst i afregningsaftaler på "no cure no-pay"-vilkår eller i aftaler på "pactum de quota litis"-vilkår, alt under forudsætning af, at det samlede vederlag ikke er urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2. Tværtimod giver sådanne aftaler muligheder for, at berettigede søgsmål gennemføres, selvom klientens betalingsevne ikke muliggør en sagsførelse på normale vilkår. Det har grundlæggende retssikkerhedsmæssige fordele - ikke blot i skattesager.

I en situation, hvor der foreligger en reel no-cure-no-pay-aftale, dvs. en aftale, hvor advokaten (eller anden rådgiver) har påtaget sig kun at opkræve et honorar, såfremt sagen vindes, er det klart, at der ikke kan blive tale om omkostningsgodtgørelse, såfremt sagen tabes, eftersom der som nævnt ikke er noget honorarkrav. Såfremt sagen vindes, har advokaten imidlertid krav på honorar efter den indgåede aftale, men klienten har samtidig krav på 100 % godtgørelse af honoraret hos Skattestyrelsen. Ved en sædvanlig no-cure-no-pay aftale vil klienten i denne situation være forpligtet til at betale det aftalte honorar, men vil altså reelt blive kompenseret fuldt ud herfor gennem omkostningsgodtgørelsen (helt i overensstemmelse med reglernes formål).

De »underhåndsaftaler«, som Skatteministeriet refererer til, er således ikke kendetegnet ved at være reelle aftaler på hverken »no cure - no pay«- eller »pactum de qouta litis«-vilkår: En aftale på »no cure - no pay«-vilkår forudsætter, at advokaten lader sit honorar falde helt bort, såfremt sagen tabes, eller de aftalte succeskriterier ikke opnås, og i en sådan situation kan der selvsagt ikke udstedes nogen faktura, når de aftalte betingelser for honorarbetalning ikke opfyldes.

Der er derfor yderst uheldigt, når Skatteministeriet i lovforslaget synes at sidestille ulovlige »underhåndsaftaler» med fuldt ud lovlige aftaler på »no cure - no pay»- eller »pactum de qouta litis-vilkår.

Advokatrådet henstiller derfor til, at Skatteministeriet i det endelige lovforslag tydeliggør, at de beskrevne »underhåndsaftaler« ikke er udtryk for aftaler indgået på »no cure - no pay«- eller »pactum de qouta litis«-vilkår, ligesom Advokatrådet henstiller til, at det præciseres, at »no cure - no pay«-aftaler og »pactum de qouta litis«-aftaler kan anvendes som grundlag for ansøgning om omkostningsgodtgørelse, så længe de advokatetiske regler overholdes, herunder navnlig kravet om, at det endeligt opkrævede salær ikke må være urimeligt, jf. artikel 54, stk. 1, i de advokatetiske regler, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, samt at salæraftalen ikke må være indgået på en måde, som kan påvirke advokatens uafhængighed ved udførelsen af hvervet, jf. artikel 57 i de advokatetiske regler, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Desuden bemærkes det, at det eneste eksempel på strafbare forhold efter den nye § 60, stk. 2, der nævnes i bemærkningerne, er et eksempel, som allerede må antages at være strafbart efter straffelovens § 279 om bedrageri. Skatteministeriet opfordres til at oplyse om situationer, som vil være omfattet af forslaget til § 60,

stk. 2, og som ikke i forvejen er kriminaliseret i straffeloven, idet bestemmelsen i modsat fald synes overflødig.

Eventuelle eksempler på bør sådanne situationer bør i givet fald nævnes i bemærkningerne til lovforslaget.

Hvis det er området for den nye bestemmelse i § 60, synes bestemmelsen overflødig, og Skatteforvaltningen opfordres i stedet til at søge problemerne løst ved at rejse straffesager mod rådgivere, der medvirker til bedrageri ved at indgå underhåndsaftaler om, at der ikke er en reel hæftelse, frem for at lovgive på et felt, der allerede har de fornødne hjemler for at straffe.

2. Udkastet til lovforslag indeholder endvidere som beskrevet under forslagens pkt. 2.6 en såkaldt modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse. Mere præcist drejer det sig om at øge sanktionen for passiv skatteunddragelse som følge af grov uagtsomhed, idet bøden i dag udmåles til en tredjedel af det unddragne beløb, mens hensigten er, at groft uagtsom passiv skatteunddragelse fremover skal straffes med en bøde svarende til det unddragne beløb.

Forslaget begrundes med, at forskellen i bødeberegning er historisk begrundet og

"ikke længere som udgangspunkt kan anses for mindre bebrejdselsværdige end... aktiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed."

Det er selvsagt en politisk vurdering, om passiv skatteunddragelse skal anses for mindre bebrejdselsværdig end aktiv skatteunddragelse, men Advokatrådet skal ikke undlade at nævne, at passiv skatteunddragelse er de tilfælde, hvor skatteyderen groft uagtsomt ikke reagerer på den ansættelse, som skatteforvaltningen har foretaget på baggrund af de oplysninger, som er indberettet til skatteforvaltningen. Det eksisterende sanktionsniveau skal ses i sammenhæng med, at de fleste borgere ikke har indsigt i, hvilke oplysninger skatteforvaltningen automatisk er i besiddelse af, og at det må formodes, at et stort antal borgere lægger til grund, at skatteforvaltningen har alle relevante oplysninger til brug for deres skatteansættelse og rent faktisk ikke eftergår - og muligvis heller ikke har den fornødne indsigt til at eftergå - om den automatisk genererede opgørelse er korrekt.

Den eksisterende sanktionspraksis for passiv skatteunddragelse (1/3 af den undtagne skat) er senest bekræftet ved vedtagelsen af skattekontrolloven i 2018.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Kære Morten Jensen

Ovennævnte falder uden for DA's virkefelt, og vi ønsker ikke at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jeanet Danneberg Jepsen
Ledelsessekretær

Vester Voldgade 113
1552 København V
Direkte +45 33 38 92 76
Mobil +45 29 20 02 76
Mail jdj@da.dk
Web da.dk

Kære Morten Jensen

Dansk Erhverv vil gerne rose og anerkende, at Skatteministeriet med dette lovforslag rydder op og sanerer i overflødig lovgivning. Dansk Erhverv håber, at det kan være starten på en god tradition, hvor man dedikerer mindst et lovforslag pr. ministerium pr. Folketingsår på at rydde op, sanere, forenkle og luge ud i myriaden af regler.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

abl@skm.dk

mej@skm.dk

tco@skm.dk

Udkast til lovforslag om terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData

Skatteministeriet har 26. juni 2024 (j.nr. 2024-1724) udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til et udkast til lovforslag om terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData.

I den anledning bemærkes, at DI ikke har bemærkninger til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Lene Nielsen
Chefkonsulent

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

mej@skm.dk

do@skm.dk

Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet

Skatteministeriet har 1. juli 2024 (j.nr. 2024-963) udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til et udkast til lovforslag om sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet.

I den anledning bemærkes, at lovudkastet ikke giver DI anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Nielsen
Chefkonsulent

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt til mail: lovgivningogoekonomi@skm.dk og cc mej@skm.dk og do@skm.dk

J.nr. 2024-963

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2024-030653

20. august 2024

Høringsvar til høring over udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet)

Skatteministeriet har 1. juli 2024 sendt udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet) i høring.

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar. Forslaget har været behandlet i Foreningen af Danske Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg. Gennemgangen af lovforslaget har givet anledning til følgende bemærkninger.

Overordnede bemærkninger

Foreningen af Danske Skatteadvokater og Danske Advokater er naturligvis enige i, at svindel med offentlige midler skal sanktioneres.

Udkastet til lovforslag og navnlig udkastet til lovbemærkningerne rejser imidlertid en række problemstillinger i relation til omkostningsgodtgørelse, som bør adresseres, før lovforslaget fremsættes. De pågældende forhold er følgende:

1. Svindel med omkostningsgodtgørelse er allerede kriminaliseret i straffeloven

Svindel med offentlige midler kan i dag straffes efter blandt andet straffelovens § 279 om bedrageri. Den foreslåede bestemmelse om straf for svindel med omkostningsgodtgørelsesordningen tilfører derfor ikke noget nyt retsværn mod svindel, som ikke allerede eksisterer.

Det, som lovforslaget skal ramme, er den situation, hvor parterne har en aftale med et indhold, men over for Skattestyrelsen giver udtryk for, at aftalen har et andet indhold, med det formål at formå Skattestyrelsen til at udbetale omkostningsgodtgørelse, som vedkommende skatteyder ikke er berettiget til. Den beskrevne situation udgør bedrageri omfattet af straffelovens § 279.

Den foreslåede bestemmelse skaber en dobbeltregulering i forhold til straffelovens § 279, som er uhensigtsmæssig og overflødig. Skatteministeriet bør derfor i lovbemærkningerne redegøre for og præcisere, hvilke svindelsituationer, som bestemmelsen skal ramme, som ikke allerede er kriminaliseret i straffeloven.

Straffelovens § 279 har en strafferamme på op til 8 års fængsel, altså en væsentlig højere strafferamme end den foreslåede strafferamme på fængsel op til 1 år og 6 måneder. Også af denne grund ses der ikke at være behov for de foreslåede bestemmelser, idet de ikke tilføjer nogen ny sanktionsmulighed, som ikke allerede findes.

2. Svindel med offentlige tilskud kan ikke sidestilles med skatteunddragelse

I lovforslaget lægges op til, at straffen for svindel med omkostningsgodtgørelse, som er svindel med offentlige tilskud, skal straffes på samme niveau som skatteunddragelse.

Svindel med offentlige tilskud har intet med skatteunddragelse at gøre. Det ville være uheldigt, hvis svindel med offentlige tilskud medfører forskellige straffe alt efter, inden for hvilket ministeries ressortområde, som svindlen er begået. Der skulle gerne være samme straf for svindel for samme beløb, uanset om svindlen vedrører sociale ydelser, landbrugstilskud, omkostningsgodtgørelse eller andre former for tilskud.

Derfor er det uheldigt, at der i forarbejderne angives retningslinjer for strafudmålingen, idet retningslinjer for strafudmåling via Justitsministeriet bør koordineres på de forskellige ressortområder, som yder offentlige tilskud, således at det sikres, at samme overtrædelse medfører samme straf uanset ressortområde.

3. No cure, no pay og pactum de quota litis er lovlige salæraftaler

Det er dyrt at føre en retssag. Derfor er det fuldt lovligt for en klient og en advokat at aftale, at advokaten ikke er berettiget til salær, hvis sagen tabes, og er berettiget til normalt fuldt salær, hvis sagen vindes. Denne lovlige afregningsform, som er i klienternes interesse, kaldes populært ”no cure, no pay”.

Det er også lovligt at aftale, at advokaten afregner en procentdel af klientens økonomiske udbytte af sagen. Denne afregningsform kaldes ”pactum de quota litis”. Fordelen ved denne afregningsform for klienten er, at det kun koster noget for klienten at føre sagen, hvis sagen vindes.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udtrykkeligt anbefalet at lovliggøre afregningsformen ”pactum de quota litis” i redegørelse af 14. januar 2021 om ”Konkurrence i Advokatbranchen”. Som direkte følge heraf blev de advokatetiske regler ændret for at muliggøre denne afregningsform.

Det er uheldigt, at det i udkastet i bemærkningerne anføres, at ”no cure, no pay” aftaler ikke overholder reglerne. Dette er en misforståelse og bør ændres. Klienter og deres advokater kan ikke straffes for at indgå lovlige aftaler.

4. Tredjemandstilskud

Tredjemandstilskud dækker den situation, at en tredjemand, ofte en arbejdsgiver eller en fagforening, dækker en persons omkostninger ved at føre en retssag.

Tredjemandstilskud er fuldt lovlige og er endda gjort skattefrit for modtageren i den udtrykkelige bestemmelse herom i ligningslovens § 7 Q, stk. 1, nr. 2.

Som eksempel på tredjemandstilskud kan nævnes den situation, at en arbejdsgiver ansætter en udenlandsk forsker på forskerskatteordningen. Hvis skattestyrelsen efterfølgende gør gældende, at betingelserne for at anvende forskerskatteordningen ikke er opfyldt for den pågældende forsker, vil arbejdsgiveren have en selvstændig interesse i at få dette spørgsmål prøvet, idet forskeren ellers må antages at opsiges sin stilling som følge af brudte forudsætninger for ansættelsen eller alternativt kræve en væsentligt højere løn til dækning af merskatten. I den situation er det lovligt og skattefrit for forskeren og arbejdsgiveren at aftale, at arbejdsgiveren refunderer den del af forskerens udgifter ved at føre sagen, som ikke er omfattet af omkostningsgodtgørelse.

Medarbejderen hæfter over for advokaten for det fulde salær, og det er netop medarbejderens udgift, som tredjemandstilskuddet skal dække. Går yderen af tilskuddet (arbejdsgiveren) konkurs, før tilskuddet er ydet, hæfter klienten (forskeren) for betaling af advokatens honorar og må selv betale beløbet til advokaten.

Det bemærkes, at skattefriheden for omkostningsgodtgørelse og tredjemandstilskud modsvares af, at klienten ikke har fradrag for udgiften til advokatens honorar, og at tredjemanden ikke har fradrag for tredjemandstilskuddet.

Tredjemandstilskuddet gør ikke omkostningsdækningen større. Omkostningsgodtgørelsen vil udgøre præcis samme beløb, som hvis der ikke var ydet tredjemandstilskud.

Der kan konkret være et behov for at få prøvet en afgørelse fra Skattestyrelsen. Dette behov er legitimt. Omkostningsgodtgørelsesordningen er en væsentlig hjælp for skatteyderne. Uden ordningen var der mange skattesager, som ikke ville blive ført. Selv med ordningen er der mange skatteydere, som opgiver deres sag, fordi de ikke har råd til at tabe en sag. Ordningen er derfor et væsentligt retssikkerhedselement på skatteområdet.

Foreningen af Danske Skatteadvokater og Danske Advokater oplever ikke problemer med ordningen, og det er i dag relativt klart, hvad der er omkostningsdækket, og hvad der ikke er. Lovforslaget skaber en øget usikkerhed om, hvad der er rigtigt og forkert. Straffebestemmelser bør være klare og entydige, og lovforslaget, herunder bemærkningerne, skaber ikke større klarhed.

5. Skærpelse af straf ved grov uagtsomhed overtrædelse af skattekontrollovens § 16

Det er i § 10 foreslået, at straffen ved grov uagtsomhed overtrædelse af skattekontrollovens § 83 hæves fra en bødestraf på 1/3 af det unddragne beløb til 1x det unddragne beløb. I lovbemærkningerne anføres det, at en sådan passiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed ikke længere kan anses for mindre bebrejdelssværdigt end groft uagtsomt skattesvig omfattet af § 82. Bestemmelsen går med forskellige formuleringer tilbage til 1971 og blev fra dagældende

skattekontrollovs § 16 overført uændret (på dette punkt) til § 83 i 2017-skattekontrolloven. Hensynet bag den gældende praksis er, at den skatteyder, der ikke aktivt bevirker en urigtig og strafbar skatteansættelse ikke skal straffes så hårdt, som den skatteyder, der aktivt har bidraget hermed. Dette gælder naturligvis ikke i den situation, hvor skatteyderens passivitet er forsætlig med henblik på at unddrage statskassen det forkert angivne beløb. Dette grundhensyn er ikke ændret – det er nøjagtigt samme grundlæggende hensyn, der gør sig gældende nu som tidligere. Det er derfor retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at begrunde den foreslåede strafskærpelse ud fra, at dette hensyn skulle have ændret sig. Tværtimod bør den af Skatteministeriet ønskede skærpelse – hvis den fastholdes - motiveres med ønsket om at skærpe straffen på dette område.

Afsluttende bemærkninger

Vi står altid gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
sub@danskeadvokater.dk

Jakob Skaadstrup Andersen
Advokat
Formand Foreningen af
Danske Skatteadvokater

Martin Bekker Henriksen
Advokat
Bestyrelsesmedlem Foreningen af
Danske Skatteadvokater

Kære Morten,

Danske Regioner har modtaget *Høring over udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningslo[1]ven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet)*

og har **ingen bemærkninger** til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Sebastian Pedersen

Student

Center for Økonomi, Sammenhæng og Aftaler

Danske Regioner

Dampfærgevej 22

2100 København Ø

M 21 33 63 68

E Sebap@regioner.dk

Officiel post bedes sendt til

regioner@regioner.dk

www.regioner.dk

Skatteministeriet Departementet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt til abl@skm.dk, mej@skm.dk og tco@skm.dk
Sendt i kopi til jm@jm.dk

20. august 2024

J.nr. 2024-11-0133
Dok.nr. 630025
Sagsbehandler
Rikke Madsen

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om et indkomstregister, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og skattekontrolloven

1. Skatteministeriet har den 26. juni 2024 anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

2. Det følger af lovforslagets § 1, nr. 1, at der foreslås indført et nyt stk. 3 i § 7 i lov om et indkomstregister¹. Følgende fremgår af den foreslåede bestemmelse:

">>Stk. 3. Skatteforvaltningen i Grønland har terminaladgang, jf. stk. 1, til de oplysninger i indkomstregistret, som efter eller i medfør af artikel 26 i aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. og den bistandsaftale, der er optaget som bilag til denne aftale, skal udveksles automatisk fra Danmark til Grønland.<<"

Om overførselsgrundlaget for etableringen af en terminaladgang til indkomstregistret fremgår følgende i pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger:

"Grønland er ikke medlem af EU og er derfor ikke underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Der er ikke af Europa-Kommissionen truffet en tilstrækkelighedsafgørelse om Grønland efter databeskyttelsesforordningens art. 45, stk. 3, og Grønland betragtes derfor som et tredjeland i databeskyttelsesretlig sammenhæng. Der skal derfor sikres et overførselsgrundlag ved overførsel af personoplysninger til Grønland. Dette er sket i form af Administrativ aftale af 28. februar 2019 mellem Danmark og Grønland om automatisk udveksling af oplysninger. Aftalen udgør et overførselsgrundlag for personoplysninger til Grønland og indeholder de fornødne garantier med henblik på at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, som forlader EU. Den administrative aftale er indgået i medfør af aftale

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023, som ændret ved lov nr. 718 af 13. juni 2023

af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.”

Side 2 af 2

Det kan efter Datatilsynets umiddelbare opfattelse være tvivlsomt om den eksisterende aftale vil kunne udgøre et gyldigt overførselsgrundlag i henhold til databeskyttelsesforordningens² kapitel 5 for etableringen af en terminaladgang for den grønlandske skatteforvaltning, idet etableringen af en terminaladgang væsentligt vil ændre omfanget og karakteren af de behandlingsaktiviteter, som beskrives i aftalen.

Datatilsynet har hermed ikke taget stilling til om der kan etableres et gyldigt overførselsgrundlag for etableringen af en terminaladgang.

Eventuelle spørgsmål og yderligere vejledning om overførselsgrundlag for behandlingen skal rettes til Justitsministeriet, Databeskyttelsekontoret.

3. I forbindelse med lovforslagets § 1, nr. 1, om indførelsen af terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret henviser Datatilsynet endvidere for en ordens skyld til det, som fremgår af tilsynets høringsvar af 13. oktober 2005 til Skatteministeriet (tilsynets j.nr. 2005-112-0239 og -0240) til høring over udkast til forslag til lov om et indkomstregister (eIndkomst). Datatilsynet anførte i den forbindelse bl.a. følgende:

”I forlængelse heraf skal Datatilsynet henlede opmærksomheden på sikkerhedsbekendtgørelsens regler om autorisation og adgangskontrol. Det fremgår således af bekendtgørelsens § 11, at kun de personer, som autoriseres hertil, må have adgang til de personoplysninger, der behandles. Der må kun autoriseres personer, der er beskæftiget med de formål, hvortil personoplysningerne behandles, og de enkelte brugere må ikke autoriseres til anvendelser, som de ikke har behov for. Der må endvidere autoriseres personer, for hvem adgang til oplysninger er nødvendig med henblik på revision eller drifts- og systemtekniske opgaver.

Efter sikkerhedsbekendtgørelsens § 12 skal der træffes foranstaltninger for at sikre, at kun autoriserede brugere kan få adgang, og at disse kun kan få adgang til de personoplysninger og anvendelser, som de er autoriserede til.”

Datatilsynets høringsvar vedlægges som bilag til orientering. Datatilsynet henviser i øvrigt til sikkerhedsbekendtgørelsen³.

4. Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Rikke Madsen

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)

³ Bekendtgørelse nr. 1404 af 29. november 2016 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning Grønland

Kære modtager i Skatteministeriet

Hermed Erhvervsstyrelsens høringsvar vedr. nedenstående høring.

Fasttracksvar vedrørende forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet)

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget lovforslaget i høring.

Administrative konsekvenser:

OBR vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.

Innovations- og Iværksættertjekket:

OBR har i forbindelse med præhøringen af lovforslaget afgivet udtalelse til Skatteministeriets vurdering af Innovations- og Iværksættertjekket. OBR har ingen yderligere bemærkninger.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Sofie Amalie Anderskov Riis
Student
Tlf. direkte: 35 29 12 28
E-post: SofRii@erst.dk

Med venlig hilsen

Annette Pia Andersen

ERHVERVSSTYRELSEN

Bedre Regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291653
E-mail: anpian@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virik](#).

Kære modtager i Skatteministeriet

Hermed Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. nedenstående høring.

Høringssvar vedrørende lovforslag om terminaladgang for Skattestyrelsen i Grønland til indkomstregisteret m.v

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget lovforslaget i høring.

OBR har følgende vurdering af forslagens administrative konsekvenser for erhvervslivet samt bemærkninger til Skatteministeriets vurdering af Innovations- og Iværksættertjekket.

Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet, som ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelse for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Innovations- og Iværksættertjekket

Skatteministeriet har i forbindelse med præhøringen af lovforslaget vurderet, at Innovations- og Iværksættertjekket ikke er relevant for de konkrete ændringer i lovforslaget OBR har ingen yderligere bemærkninger hertil.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Ulver Baunsgaard Christensen

Fuldmægtig

Tlf. direkte 35291849

E-post ulvchr@erst.dk

Med venlig hilsen

Annette Pia Andersen

ERHVERVSSTYRELSEN

Bedre Regulering

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

2100 København Ø

Telefon: +45 35291000

Direkte: +45 35291653

E-mail: anpian@erst.dk

www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.

Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på Virksomheden.dk.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K
Att. Morten Jensen

Sendt digitalt til: til mej@skm.dk, do@skm.dk g lovgivningoekonomi@skm.dk

Den 20. august 2024

Høringssvar til udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet), jf. Skatteministeriets j. nr. 2024 - 963

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet), som Skatteministeriet har sendt i høring den 1. juli 2024 med høringsfrist den 22. august 2024.

Generelle bemærkninger

FSR er generelt positive overfor regelsanering. FSR er derfor også generelt positive overfor sanering og modernisering af sanktionsbestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen.

En række politiske aftaler, herunder bl.a. "Aftale om styrkelse af skattekontrollen" fra 2020 og "Aftale om retssikkerhed på skatteområdet" fra 2022 har styrket skattekontrollen, øget kontrolindsatsen og tilført væsentligt flere ressourcer til Skatteforvaltningens kontrolarbejde. Inden for de sidste fem år har Skattestyrelsen modtaget midler til at ansætte omkring 1.200 flere medarbejdere med primær fokus på kontrolopgaver.

Selv om vi i FSR som samfundets tillidsrepræsentanter vogter tillidssamfundet med omhu, bakker vi også op om de politiske initiativer i kontroløjemed. Kontrol er vigtigt for at skattesystemet kan fungere effektivt og retfærdigt.

Når Skatteforvaltningen tilføres et betydeligt antal øget ressourcer, stiller det store krav til ministeriets overordnet ansvar for behørig forvaltning med henblik på at sikre en fortsat ensartet og retssikkerhedsmæssig forsvarlig praksis. FSR har de seneste 1-2 år erfaret, at den øgede kontrolindsats også har medført et oplevet skærpet professionsansvar, der næsten tenderer til et objektivt ansvar. FSR vil gerne appellere til fokus på tendensen til skærpet professionsansvar og objektiveret ansvarsvurdering og samtidig opfordre til øget indsigt i revisors arbejde og funktioner i Skatteforvaltningen.

Ved et objektiviseret ansvar er der en risiko for, at revisor i stigende grad vil afstå fra at behandle sagerne, fordi ansvarsrisikoen er for stor. Dette vil hverken være til gavn for erhvervslivet eller samfundet i sin helhed.

Modernisering af sanktioner ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse

Der foreslås et sanktionsniveau for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse mhp. at skærpe muligheden for at straffe bl.a. advokater og revisorer, som misbruger ordningen med omkostningsgodtgørelse. Det fremgår, at forslaget bl.a. vil medføre, at en bøde for forsætlig uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse vil blive udmålt til det dobbelte af det udbetalte beløb.

Vi har forstået, at det politiske ønske er at skærpe straffeniveauet i de situationer, hvor en rådgiver har medvirket til at opnå en uberettiget omkostningsgodtgørelse. Det kan være tilfældet i de såkaldte "no cure, no pay" sager, fordi det er en betingelse for at opnå ret til omkostningsgodtgørelse, at den skattepligtige hæfter for udgifterne til rådgiverbistand, hvilket ikke er tilfældet i disse sager.

FSR – danske revisorer bakker generelt op om, at bevist omgåelse eller forsætlig medvirken skal underlægges skærpet straf. Det gælder naturligvis også ved medvirken til uberettiget omkostningsgodtgørelse.

Ud fra en generel retssikkerhedsmæssig betragtning, bør det dog ikke glemmes, at reglen om omkostningsgodtgørelse også har et reelt formål. Med ordningen får borgere og virksomheder dækket deres sagsomkostninger, hvis de vinder en sag mod skattemyndighederne, mens de får dækket 50 pct., hvis de taber. I en tabt sag skal borgeren eller virksomheden altså betale 50 pct. af omkostningerne og eventuelt også 50 pct. af modpartens udgifter. Med et skærpet straffeansvar kan der være en risiko for en indirekte forringelse af ordningen med store konsekvenser for særligt den enkelte borger og mindre virksomheder, der risikerer at være mere påpasselige med at indbringe deres – ellers måske berettigede – sager for domstolene. Et tillidsbaseret skattesystem er ikke et skattesystem hvor borgeren og den lille virksomhed må opgive at få prøvet en sag mod Skatteministeriet.

Sanering af reglerne om revisorpålæg

Det foreslås, at ophæve bestemmelserne om revisorpålæg i skattekontrolloven og opkrævningsloven. FSR er enig i ophævelsen med den nævnte begrundelse om, at sanktionen ofte ikke vil være effektiv for de relevante virksomheder.

Hvis nærværende giver anledning til yderligere drøftelser, er I velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for skatteudvalget

Maria Eun Elkjær
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K
Att. Tina Charlotte Olsen

Sendt digitalt til: til abl@skm.dk, mej@skm.dk og tco@skm.dk

Den 22. august 2024

Høringssvar til lovforslag om terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData, jf. Skatteministeriets j. nr. 2024 - 1724

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til lovforslag om terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredjemænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData, som Skatteministeriet har sendt i høring den 26. juni 2024 med høringsfrist den 22. august 2024.

Lovforslaget indebærer bl.a. en udvidelse af Skatteforvaltningens muligheder for at indhente oplysninger m.m. hos tredjemænd. FSR er generelt positive overfor regler, der tilsigter et fair og rimeligt skattesystem for alle, og som giver Skatteforvaltningen de nødvendige kontrolmuligheder. Skattereglerne bør dog også altid værne om den enkeltes retssikkerhed. FSR ser gerne, at reglerne underlægges pligtmæssigt loveftersyn – f.eks. efter 1 og 3 år – for at sikre at Skatteforvaltningen anvender de nye kontrolbeføjelser, sådan som det er tiltænkt med forslaget, og for at vurdere at de foreslåede ændrede regler er tilstrækkelige til at sikre den ønskede kontrolindsats.

Hvis nærværende giver anledning til spørgsmål, er I velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for skatteudvalget

Maria Eun Elkjær
Skattepolitisk chef

Skatteministeriet
lovgivningogoekonomi@skm.dk
Cc. mej@skm.dk; do@skm.dk
Att. Morten Jensen/Deniz Rohat Önder

Høringsvar vedr. Skatteministeriets j.nr. 2024-963 – udkast til lovforslag vedr. bl.a. omkostningsgodtgørelse i pakken om "Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet"

1 GÆLDENDE RET

1.1 Omkostningsgodtgørelse

Skatteforvaltningslovens § 52 fastslår, at:

"Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v. som nævnt i § 54 i de sager, der er nævnt i § 55. Dog ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den pågældende person i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad."

Videre fremgår det af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 2, at:

"Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt, i anledning af at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller Skatteministeriet indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 1, eller Skatteministeriet indbringer et spørgsmål afgjort af skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelse efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved den pågældende administrative klageinstans eller domstolsinstans. Dog ydes godtgørelse også for godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes ved anmodning om henstand efter § 51, og godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes, efter at der er truffet afgørelse i klage- eller retssagen, når udgifterne direkte knytter sig til udfaldet af den trufne afgørelse og er nødvendige for at gennemføre den. Hjemvises en sag som følge af nye oplysninger, som den skatte- eller afgiftspligtige fremlægger i sagen, ydes der

dog ikke omkostningsgodtgørelse til behandlingen ved hjemvisningsinstansen, medmindre klageinstansen eller domstolen har taget stilling til det spørgsmål i klagen eller retssagen, som de nye oplysninger angår, og der efter de almindelige regler ydes omkostningsgodtgørelse ved denne hjemvisningsinstans.” (vores understregninger)

Bestemmelsen er behandlet i lovforslag som fremsat af 30. oktober 2014 nr. 42.

Af lovforslaget som fremsat (vedhæftet), afsnit 3.5.1, 3. afsnit, fremgår følgende om bestemmelsen:

”Siden 2004 har SKAT ydet omkostningsgodtgørelse i sager, som en klageinstans eller domstolene hjemviser til fornyet behandling, ligesom der ydes godtgørelse for afsluttende arbejder, i det omfang udgifterne direkte relaterer sig til udfaldet af klagesagen og er nødvendige for at realisere den trufne afgørelse i klagesagen. Denne praksis har gennem årene været beskrevet i de offentliggjorte vejledninger »Procesuelle regler på SKATs område« og » Den juridiske vejledning«.” (vores understregning)

1.2 Bøde for urigtige oplysninger

Af udkast til lovforslagets afsnit 2.5.1 fremgår, at:

”Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 60 stk. 2.

Der er i dag ikke fastlagt en bødepraksis for overtrædelse af § 60, stk. 1.”

2 DEN FORESLÅEDE ORDNING

Af udkast til lovforslagets afsnit 2.5.3 om den foreslåede ordning fremgår det bl.a., at:

”Den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, vil medføre, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

[...]

Det forudsættes således, at fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, om uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og

afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen. Det er i dette tilfælde skatteforvaltningslovens § 60, stk. 2, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.”

3 SPØRGSMÅL TIL MINISTEREN

Implementeringen af et MAP-resultat viser sig ofte at være meget ressourcekrævende. Dette skyldes, at justeringerne normalt påvirker flere indkomstår, men også involverer ældre indkomstår. Justeringerne medfører normalt også betydelige konsekvenser for de efterfølgende indkomstår, der ikke er justerede. Disse konsekvenser kan bl.a. være ændringer i afskrivninger, udnyttelse af underskud og anvendelse af rentebegrænsningsregler. Virksomheder, der får justeret deres indkomst gennem MAP-processen, er ofte en del af større eller mindre sambeskatningskonstruktioner, hvilket yderligere øger kompleksiteten af implementeringen. I sådanne tilfælde vil der være et stort behov for rådgivning i forhold til korrekt implementering af MAP-resultatet, og ofte anmoder Skattestyrelsen direkte om hjælp fra skatteyderen til at udarbejde nye sambeskatningsopgørelser.

Vi er dog bekymrede for, at anmodning om godtgørelse for disse omkostninger kan blive betragtet som afgivelse af urigtige oplysninger, hvis omkostningerne til implementeringen ikke er omfattet af reglerne om omkostningsgodtgørelse.

Kan ministeren derfor bekræfte, at disse omkostninger helt eller delvist vil være omfattet af reglerne om omkostningsgodtgørelse?

Med venlig hilsen

Michael Bernardo Villinger
Director

Rune Meldgaard Christensen
Director

Til Skatteministeriet

Høringssvar til Høring over udkast til forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet), j.nr. 2024-963

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Funktionsleder
Skatterevisor / Master i skat

Skatterevisorforeningen

Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@sktst.dk
Mobiltelefon: 20487375

Til Skatteministeriet

**Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om et indkomstregister, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og skattekontrolloven
(Terminaladgang for skatteforvaltningen i Grønland til visse oplysninger i indkomstregisteret, indhentelse af kontroloplysninger hos visse tredje-mænd til brug for indberetningskontrol og kontrol vedrørende indeholdelse af kildeskat og klarere lovgivning om eSkatData), 2024-1724**

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Funktionsleder
Skatterevisor / Master i skat

Skatterevisorforeningen

Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@sktst.dk
Mobiltelefon: 20487375